

- (27) Може ли нѣкой да тури огнь въ пазухата си,
И дрехитѣ му да не изгорятъ?
- (28) Може ли нѣкой да ходи по распалени вѣглища,
И позвѣтъ му да не изгорятъ?
- (29) Така който вѣзва при жената на ближний си,
Който се прикосне при нея, не ще бѣде неповиненъ.
- (30) Крадецъ не бива толковъ прѣзираемъ
Ако краде да насити душата си когато е гладенъ;
- (31) А ако се хване още отдаде седмokratно,
Ще даде всичкий нмоть на качата си.
- (32) По който прѣлюбодѣйствува съ жена,
Той е лишенъ отъ умъ.
- Погибель принася на душата си който отаи праи това.
- (33) Биения и бесечіе ще намѣри;
И срамътъ му нѣма да се заглади.
- (34) Защото ревнуването е неистовство на мажа;
И не ще да помилва въ денъ на отмщението.
- (35) Не ще да приеме никаквъ искупъ,
Нито ще се умиловива ако и да умножиш дароветѣ.
- ГЛАВА 7.
- Сине мой, пази думитѣ ми,
И скриј заповѣдитѣ ми при себе си.
- (2) Пази заповѣдитѣ ми, и ще живѣеши, —
И сучението ми, като зѣнцата на очитѣ си.
- (3) Вържи ги за прѣститѣ си,
Начъртай ги на плочата на сърдцето си.
- (4) Речи на мудростъ: Ти си ми сестра;
И наречи разумътъ сродникъ.
- (5) За да ти пазятъ отъ людска жена,
Отъ жена чужда която ласкае съ думитѣ си.
- (6) Понеже отъ прозорцѣтъ на домътъ си,

- Прѣзъ рѣшетката си, надникнахъ,
- (7) И видѣхъ между безумнитѣ,
Съгледахъ между младитѣ, едного юноша
лишенъ отъ умъ
- (8) Който минаваше прѣзъ улицата при
аглытъ и,
- И отиваше въ пѣтьтъ къмъ качата и,
- (9) Вечеръ въ стѣмнуването на денътъ,
Въ тъмнината на ноцъта и въ мракътъ;
- (10) И, ето, насрѣща му жена
Облѣчена като блудница, и съ сърдце
лъстиво;
- (11) Блудлива и упорита:
Нозѣтъ и не се спиратъ въ домътъ и:
- (12) Сега възвѣ, сега по улицитѣ,
И прикаква при всакой аглы;
- (13) И хванъ го и пѣлуваше го,
И съ безстыдно лице му говорѣше:
- (14) Имамъ жертви примирителни:
Днесъ изпълнихъ обречанията си;
- (15) За то налявохъ да ти посрѣщамъ.
Съ желание да видѣмъ лицето ти, и намѣрихъ ти;
- (16) Постлала съмъ одрѣтъ си съ покривки,
Съ шарени коверы отъ Египетска
прежда;
- (17) Покадила съмъ леглото си
Съ смърна, алой, и корица;
- (18) Ела, да се наситимъ въ рачителство до
воръ,
Да се насладимъ въ любовь;
- (19) Защото мажъ ми не е у дома:
Отиде на далеченъ пѣтъ;
- (20) Зѣмъ щецътъ съ сребро въ раката си:
Въ пѣлолуние ще се върне въ домътъ
си.
- (21) Прѣзъла го съ многото си прѣдумва-
ния,
Прѣвлѣе го съ ласкателството на ус-
нитѣ си.
- (22) Тукати той трѣгна подирѣ и
Както отхожда говедо на кланіе,
Или както безумецъ вързанъ на нака-
заніе,
- (23) Додѣ стѣла проникне дробѣтъ му, —
Както птица спѣши въ сѣтъ
И не знае че е противъ животътъ и.

Исх. 22; 1, 4.
Гл. 7; 7.
Гл. 2; 1.
Лев. 18; 5.

Иса. 55; 3.
Втор. 32; 10.
Втор. 6; 8.
Гл. 3; 3.
Гл. 2; 16.

6; 24.
Гл. 6; 32.
Иовъ 24; 15.
Гл. 9; 13.
1 Тим. 5; 13.

Тит. 2; 5.
Иса. 19; 9.
Гл. 5; 3.
Псал. 12; 2.
Еккл. 9; 12.